

Acompanyar amb actitud d'«Església en sortida»

Dll, 26/06/2017 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

L'acompanyament espiritual i personal entès com un instrument al servei d'un procés de resposta i de creixement **no ens resulta gens estrany ni nou**. Algunes tradicions espirituals —per exemple, la ignasiana— han assolit un alt grau d'expertesa. A més, malgrat les diferències, molts de nosaltres tenim una certa experiència d'acompanyar en àmbits seculars com el de la salut, l'educació, l'esport, etc. Està clar que, en el marc de l'elesiologia i de la pastoral contemporània, **l'acompanyament cada vegada esdevindrà un fet més important**. A tall de petits **exemples**, només cal recordar que difícilment es pot entendre la crida del papa Francesc a la «**conversió ecològica**» de l'**encíclica *Laudato Si*** sense un acompanyament implícit, així com la impossibilitat de desplegar **el capítol vuitè de l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*** sense una pràctica ferma d'acompanyament. El **document preparatori de la XV assemblea general ordinària del pròxim Sínode dels Bisbes, *Els joves, la fe i el discerniment vocacional***, també dedica un bon apartat a aquest tema.

Em pregunto si una actitud coherent amb la noció «Església en sortida» hauria de replantejar algunes novetats. En efecte, molts de nosaltres donaríem com a bona una síntesi d'allò més nuclear de l'acompanyament mitjançant tres verbs: «acollir», «escoltar» i «orientar». La meva **sorpresa** ha estat quan el text preparatori del Sínode sobre el joves ha explicitat tres verbs significativament diferents per descriure aquest estil pastoral: «**sortir**», «**veure**» i «**trucar**». Què ha passat? Estem parlant exactament del mateix amb altres paraules o hi ha quelcom diferent? D'altra banda, **les situacions cada cop més complexes i interrelacionades** —aspectes afectius, emocionals, econòmics, laborals, espirituals, etc.— **no fan gens fàcil acotar què és un «acompanyament espiritual»**. En qualsevol cas una conclusió és clara. **La crida, la prioritat, l'abast i la circumstància d'aquest acompanyament ens ha d'obligar a proposar-nos una formació específica per tal de donar resposta a les noves realitats des d'una pastoral que manifesti la joia de l'evangeli**.

Publicat a *Catalunya cristiana*, núm.1.970, 25 de juny de 2017, pàg.14.